

Σεβασμιώτατε,

Κύριε Υπουργέ,

Κυρία Μίλερ,

Κυρίες και κύριοι,

Με ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση ολοκληρώνουμε σήμερα και τυπικά, με την τελετή των εγκαινίων, ακόμα ένα σημαντικό έργο του Δήμου μας, την ανακαίνιση και επανάχρηση των δημοτικών ακινήτων στα Μητάτα: του παλαιού Δημοτικού Σχολείου και του Κοινοτικού Καταστήματος.

Και θα ήθελα να σταθώ λίγο στη λέξη «επανάχρηση» γιατί θεωρώ ότι εκεί βρίσκεται η ουσία της αποψινής βραδιάς. Το κτήριο αυτό ήταν για πολλά χρόνια το Δημοτικό Σχολείο των Μητάτων. Εδώ μέσα έμαθαν τα πρώτα τους γράμματα εκατοντάδες μαθητές. Κάποιοι από αυτούς συνέχισαν στο τότε Εξατάξιο Γυμνάσιο, άλλοι στο Πανεπιστήμιο και έγιναν επιστήμονες. Πολλοί σταμάτησαν στο Δημοτικό και ασχολήθηκαν με τη γη, με το μέλι, με την πρωτογενή παραγωγή, σε εποχές όπου το να είναι κάποιος αγρότης ή κτηνοτρόφος περιποιούσε μεγαλύτερη τιμή και αξία από τη σημερινή εποχή της τεχνητής νοημοσύνης.

Στο διπλανό κτήριο στεγάστηκε επί δεκαετίες το γραφείο της τοπικής Κοινότητας, σε εποχές όπου η Τοπική Αυτοδιοίκηση ήταν πολύ περισσότερο εστιασμένη στη βάση των μικρών κοινωνιών, των χωριών, των οικισμών της υπαίθρου. Εκεί οι κάτοικοι διεκπεραίωναν όλες τους τις υποθέσεις, συνήθως με τη συνδρομή ενός και μόνο γραμματέα, εκεί συνεδρίαζε το Κοινοτικό Συμβούλιο, λαμβάνονταν οι τοπικές αποφάσεις, εκεί μπορούσε κάποιος να συναντήσει τον Πρόεδρο της Κοινότητας και να του εκθέσει κάποιο πρόβλημά του. Και τέλος, εκεί διεξάγονταν οι εκλογές, δηλαδή η κορυφαία διαδικασία κάθε δημοκρατικού πολιτεύματος.

Ιεροί λοιπόν και οι 2 χώροι: Σχολείο και Κοινότητα. Γνώση και διοίκηση. Μάθηση και τοπικές υποθέσεις.

Τα χρόνια, όμως, άλλαξαν. Τα πολλά διάσπαρτα δημοτικά σχολεία συνενώθηκαν, οι μαθητές μειώθηκαν, τα γραφεία των Κοινοτήτων έκλεισαν και όλες οι διοικητικές διαδικασίες διενεργούνται πλέον είτε στο Δημαρχείο, είτε συνηθέστερα μέσα από την οθόνη ενός κινητού.

Και έτσι, όλα αυτά τα κτήρια, όχι μόνο εδώ, αλλά πανελλαδικά, πέρασαν στην αδράνεια. Τα σχολεία έκλεισαν, τα γραφεία των Κοινοτήτων κλειδώθηκαν. Δεν πέρασαν όμως στη λήθη. Γιατί αν αφήσουμε τη λήθη να κυριεύσει τα σχολεία και τις Κοινότητές μας, τότε είναι σα να διαγράφουμε ένα μεγάλο και πολύ αξιόλογο κομμάτι της ιστορίας και των παραδόσεών μας.

Σήμερα, δίνουμε νέα ζωή στα κτήρια αυτά με την ολοκλήρωση του μεγάλου αυτού έργου της ανακαίνισής τους. Το Σχολείο γίνεται μια σύγχρονη Κινηματογραφική Λέσχη και η Κοινότητα μετατρέπεται σε χώρο εξυπηρέτησης πολιτιστικών και λαογραφικών δράσεων με την παράλληλη δημιουργία στο χώρο ενός πανέμορφου ανοικτού θεάτρου. Με τον τρόπο αυτό παραδίδουμε αυτά τα κτήρια στη νέα γενιά προκειμένου και εκείνη να βάλει τη δική της σφραγίδα στον τόπο, όπως έκαναν παλιότερα οι γενιές που πέρασαν. Διότι όπως λέει μια σοφή παροιμία *«αν δε διαβούν νοικοκυροί, πράματα δε ρημάζουν»*.

Και ταυτόχρονα τιμούμε σήμερα, έστω με αυτόν τον μικρό ταπεινό τρόπο, έναν σπουδαίο Κυθηραϊκής καταγωγής Έλληνα της Αυστραλίας, θα τολμούσα να πω έναν από τους πλέον δημοφιλείς. Τον διεθνούς φήμης πολυβραβευμένο σκηνοθέτη George Miller, ελληνιστί Γιώργο Μηλιώτη, ο οποίος διέπρεψε στην Αυστραλία αλλά και σε όλον τον κόσμο και φρόντιζε πάντα να τονίζει την καταγωγή του πατέρα του από αυτό εδώ το χωριό των Κυθήρων. Γι' αυτό δίνουμε το όνομά του στην Κινηματογραφική Λέσχη των

Μητάτων και ταυτόχρονα ευχαριστούμε θερμά την κόρη του Αυγούστα που σήμερα βρίσκεται εδώ μαζί μας και σε λίγο θα απευθύνει το δικό της χαιρετισμό.

At this point please allow me to say a few words in English. Dear Mrs. Miller, tonight all the people of Kythira feel a special honor and emotion. Thank you for accepting my invitation and for being with us tonight, and I also warmly thank your father, Dr. George Miller, for the wonderful message we will hear shortly. Our island and its residents have decided to honor your father for his total contribution to cinema and arts, by dedicating this movie club and cultural center, here in his home village, to him. All of us who grew up with your father's movies feel a special joy tonight. After all, the village of Mitata has always been extremely proud as the hometown of Dr. George Miller. So I would like you to convey to your father our gratitude for everything he has given us so far, as well as our anticipation to welcome him again to the island where his father was born.

Το συγκεκριμένο έργο δεν θα είχε γίνει πραγματικότητα αν ορισμένοι άνθρωποι δεν κοπίαζαν για αυτό και κυρίως αν δεν ωρίμαζε μέσα μας η ιδέα για την Κινηματογραφική Λέσχη που πριν χρόνια συζητήσαμε με τον τότε Πρόεδρο του τοπικού συλλόγου Βύρωνα Πρωτοψάλτη, θέτοντας τα θεμέλια του έργου αυτού.

Κομβικό ρόλο είχαν οι μελετητές και τα στελέχη του Δικτύου Δήμων Νήσων Αττικής, της Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου και του Τμήματος Τεχνικής Υποστήριξης Νησιωτικών Δήμων της Περιφέρειας Αττικής, που ανέλαβαν τη μελέτη, ωρίμαση, αδειοδότηση, δημοπράτηση και επίβλεψη του έργου.

Η πολιτική ηγεσία του Υπ. Εσωτερικών κατά την τελευταία πενταετία που ενέκρινε την χρηματοδότησή του από το Πρόγραμμα «ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΡΙΤΣΗΣ», το μεγαλύτερο χρηματοδοτικό πρόγραμμα για την Αυτοδιοίκηση κατά τις τελευταίες δεκαετίες.

Και φυσικά οι κατασκευαστές, τόσο η ανάδοχος εταιρεία «N. & K. ΓΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ», όσο και – κυρίως – οι τοπικοί συνεργάτες της και εκ Μητάτων καταγόμενοι «ΑΦΟΙ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ Ο.Ε.» που πραγματικά έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους, κάτι που εξάλλου βλέπουμε και αναγνωρίζουμε όλοι σήμερα. Και πως θα μπορούσαν να μην το κάνουν, άλλωστε, αφού και οι ίδιοι σε αυτό το σχολείο έμαθαν τα πρώτα τους γράμματα!

Ο Φίλιππος Σκλάβος που μας έφερε σε επαφή με την οικογένεια Miller στην Αυστραλία.

Τέλος, οι κάτοικοι του χωριού και ο τοπικός Σύλλογος «ΜΥΡΤΙΑ» που θα έχουν ενεργό ρόλο από σήμερα και στο εξής στη διατήρηση και λειτουργία του χώρου αυτού, πάντα σε διαρκή συνεργασία με το Δήμο και την τοπική Κοινότητα, ώστε το έργο που παραδίδουμε απόψε να διατηρηθεί και στα επόμενα χρόνια και να φιλοξενήσει στους χώρους του τον πολιτισμό, τα γράμματα και τις τέχνες.

Κύριε Υπουργέ,

4

Η παρουσία σας εδώ ως εκπροσώπου της Κυβέρνησης περιποιεί ιδιαίτερη τιμή για τα Κύθηρα και το Δήμο μας. Και τούτο, διότι είστε και ο καθ' ύλην αρμόδιος Υπουργός για ζητήματα σύγχρονου πολιτισμού. Ο κινηματογράφος χαρακτηρίζεται ως η έβδομη τέχνη. Ίσως γιατί έχει στοιχεία από όλες τις άλλες: αρχιτεκτονική, γλυπτική, ζωγραφική, μουσική, ποίηση και χορό. Η ζωή του ανθρώπου θα ήταν εξαιρετικά άνευρη και ανιαρή αν δεν υπήρχαν αυτές οι τέχνες. Γι' αυτό οι Λατίνοι, που ανέπτυξαν τις τέχνες παίρνοντας τη σκυτάλη από τους αρχαίους Έλληνες, προσδιόρισαν εξαιρετικά την αξία της τέχνης στον ανθρώπινο βίο με ένα μοναδικό ρητό: *Ars longa, vita brevis*. Δηλαδή η μεν τέχνη μακρά, ο δε βίος βραχύς. Και έδωσαν οι ίδιοι την απάντηση στη δικαιολογημένη απογοήτευση που νοιώθει ο άνθρωπος όταν σκέπτεται πόσο μικρή είναι η ζωή μπροστά στο μέγεθος και τη μεγαλωσύνη των τεχνών: *Ars gratia Artis*: η τέχνη χάριν της τέχνης!